Гей, по горі по високій тройзіль постелився;
З України до дівчини козак поклонився.
Поклонився козаченько з коня вороного:
"Нагадай си, моя мила, мене молодого..."

А в неділю рано-рано ся вмивало
Та й русою та косою личенько втирало.
Утирало біле личко, утирало брови:
"Нема ж мого миленького, нема вже розмови".

"Не плач, мила, не плач, серце, не плач чорні очі –
Ой маю ж я розмовньку аж допізна з ночі,
Ой маю ж я розмовоньку, ой маю ж я милу:
Висипано надо мною високу могилу".